GAZET'A TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasiovu, piati'a mare Nr. 22. — „Gazet'a" ese: Marti'a, Joui'a si Sambat'a.
Pretiulu abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu séu 28 franci.

Anulu XLIV.

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.
Anunciurile:
un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr. v. a. pentru fiacare publicare. — Scrisori nefrancate nu se primescu. — Manuscripte nu se retramitu.

Nr. 28. Sambata, 7|19 Martiu 1881.

Solidaritate.*)
1860—1865.

Brasiovu, 28. Ianuariu.

XR. Principiulu solidaritatii natiunale pretinde cá toti fiii aceluia-si neamu se fia, cum dorea bardulu dela 1848, de „unu gàndu si de-o semtîre." Nu esista combinatiune politica, care se póta resturná acestu postulatu, pe càtu timpu intr'unu poporu este viua consciinti'a nationala si pe càtu timpu elu isi cunósce si apera interessele sale natiunale.

Asia si la 1861 nu a potutu esista pentru Romanii din Ardealu o solidaritate natiunala deosebita de aceea ce trebuiea se unésca pe Romanii din Banatu si din celelalte parti ale Ungariei. Nu ne potemu inchipui cá Romanii transilvaneni se póta avé unu interesu natiunalu, care se nu fia totodata si unu interesu natiunalu alu Romaniloru ungureni si vice-versa, precum nu se póte admite acést a spre esemplu in corelatiunile Maghiariloru din Ungari'a cu Maghiarii ardeleni.

Prin urmare solidaritatea: gàndulu si semtiulu natiunalu trebuie se fia unulu si acelasiu la unu poporu cu consciintia natiunala. Acést'a recere in consecintia cá tóta activitatea unui poporu sè se concentre spre unulu si acelasiu scopu, care nu póte fi altulu, decàtu asigurarea si aperarea interesseloru generale nationale. In conlucrarea concentrica a tuturoru factoriloru natiunali culmineza aceea ce numimu noi solidaritate natiunala si ce se numea la adunarea dela 1848: „uniunea natiunala" a tuturoru Romaniloru de sub sceptrulu dinastiei habsburgice.

Odata principiulu solidaritatii natiunale recunoscutu, nu mai póte esistá o diferintia de idei decàtu numai cu privire la punerea lui in pracsa, care este negresitu partea cea mai grea a cestiunei. Aici, pe terêmulu activitatii concentrice pentru càstigarea drepturiloru si aperarea interesseloru natiunale, se potu ivi multe deosebiri, conditiunate prin situatiunea geografica, etnografica si politica. Bine cà noi, cele trei milióne de Romani, facemu parte din aceea-si monarchia, dér' si aci suntemu divisati politicesce, apartienemu mai multoru tieri, cari au avutu o desvoltare deosebita istorica si politica, si in cari ocupamu totodata o positiune mai multu séu mai puçinu diferita.

Astfeliu, pre candu Romanii in Ardealu forméza marea maioritate a poporatiunei, in Ungari'a ei sunt numai o mica minoritate. Déca mai adaugemu la acést'a cà Ardealulu a avutu o desvoltare istorica cu totulu deosebita de a Ungariei si cà in anii 1860—1865 elu se bucurá inca de vechi'a autonomia, avendu diet'a s'a propria, vomu intielege, cà lupt'a pentru dreptulu natiunalu trebuea sè se pórte de càtra Romanii ardeleni de-o parte si de càtra cei din Banatu si Ungari'a de alta parte in diferite conditiuni.

Cu tóte aceste scopulu luptei nu a potutu se fia diferitu. Despre unu lucru trebuiea se fia in claru conducêtorii Romaniloru din Ungari'a. Politic'a loru nu se potea radîma, decàtu in politic'a natiunala si de dreptu publicu a Ardeleniloru.

Chiaru si consiliarii tronului recunoscura la 1860, cà chei'a cestiunii romane din acést'a monarchia este in Transilvani'a si cà ea numai aci se póte resolvá in modu multiamitoriu pentru toti Romanii. Numai pe terêmulu autonomiei Transilvaniei natiunalitatea romana potea sperá se 'si dobendésca recunóscerea individualitatii sale politice-natiunale, numai pe acestu terêmu era probabilu cà vomu poté ajunge cu timpulu la o representantia natiunala, fara de care nu póte fi viéatia nationala, càci este claru cà in diet'a din Pest'a niciodata nu ar' poté ajunge la órecare valóre vointi'a poporului romanu, nici chiaru atunci, candu ar' domni o amicitia nefaçiarita intre elementulu romanu si maghiaru.

Romanii din Ungari'a, espusi cum sunt atacuriloru centrului natiunalitatii maghiare pe unu campu deschisu, potu fi scutiti la spate numai de càtra elementulu romanescu din muntii Ardealului. Se ne inchipuimu acuma o fortarétia, care cu tunurile ei ofera scutu unei armate, ce se afla in campu liberu, espusa atacuriloru celoru mai vehemente ale inimicului. si vomu avé icon'a solidaritatii natiunale, care trebuea se lege pe Romanii ungureni cu Ardelenii.

Spre onórea Romaniloru banatieni si ungureni fia disu, cà partea cea mai sanatósa a conducêtoriloru loru a intielesu la 1861 pe deplinu importanti'a acestei solidaritati nationale si pre candu in Ardealu —, abstragêndu dela positiunea diferita de dreptu publicu —, suflá unu ventu separatisticu, „anteluptatorii" Romaniloru din Ungari'a aperau cu tóta energi'a si cu tóta demnitatea in diet'a ungara din Pest'a dreptulu Ardealului si alu poporatiunei sale, ei sustieneau cu tóta tari'a, cà cestiunea Ardealului este strinsu legata de cestiunea natiunalitatiloru si cà dela bun'a resolvare a uneia depinde resolvarea celeilalte.

Esperiinti'a de aprópe doudieci de ani ne dovedesce in adeveru, cà dreptu au avutu acei deputati romani, cari 'si-au ridicatu vocea in diet'a ungara dela 1861 pentru aperarea autonomiei Ardealului si a dreptului natiunalitatii celei mai numeróse ardelene, càci dupa resturnarea autonomiei ardelene cestiunea natiunalitatiloru a devenitu in fapta numai o cestiune de fortia eserciata de càtra celu mai tare asupra celoru mai slabi.

*) A se vedé Nrii 84, 100, 101, 102, 103 si 104 ai „Gaz. Trans." din anulu 1880 si Nr. 4, 5, 7, 8, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 24 si 25 din 1881. Red.

Cronic'a evenimenteloru politice.

„Pesti Naplo" anuntia, cà guvernulu unguerescu ar' avé intentiunea, se presente in curêndu dietei unu proiectu de lege, prin care sè se prelungésca durat'a parlamentului pe cinci ani, asia, cà alegerile sè se faca numai din 5 in 5 ani. Mai multi deputati sè fi subscrisu deja o asemenea propunere. Unele foi nu voieau se créda in seriositatea acestei sciri dér' ea se adeveresce. Chiaru d. Tîsza, candu se aflá in capulu opositiunei, s'a fost luptatu in contra unei asemeni propuneri, ce-o facù ministrulu de interne Reiner. Cu tóte acestea nu ar' fi mirare, déca acuma ar' sustiené, ce a combatutu atunci, dér' de siguru isi va aprinde numai paie in capu. Opositiunea va urmá probabilu aceea-si tactica, cá odinióra, impedecandu prin vorbiri lungi si multe mersulu lucrariloru dietei, pàna ce i se va fini mandatulu. Cererea prelungirei duratei parlamentului este unu semnu, cà absolutismulu parlamentaru are prospecte inca de a se mai inaspri. Pàna candu?

Cu ocasiunea serbarei dîlei de 15 Martiu in Clusiu studentii maghiari dela universitate au arangiatu unu conductu de tortie in onórea redactorelui diarului Kossuthianu „Ellenzék" Nic. Bartha. Dupa conductu studentii au arsu diarulu guvernamentalu „Kelet" in mediloculu piatiei, coram publico.

Maiestatea S'a imperatulu Franciscu-Iosifu a adresatu imperatului Alexandru III o scrisóre autografa de condolentia, care ia tramis'o prin ambasad'a russésca dela Vien'a. Maiestatea S'a a ordonatu totodata, cá se mérga o deputatiune militara, se asiste la inmormentare in Petersburg. Colonelulu Lang alu regimentului alu 2-lea de infanteria din Brasiovu si colonelulu Weese alu regimentului de ulani Nr. 11 din Zolkiev au plecatu deja la Petersburg, fiacare acompaniatu de unu capitanu si unu locotenentu din regimentu. Afara de doliulu de patru septemani prescrisu pentru intrég'a armata, stégurile regimentului alu 2-lea de infanteria voru fi imbracate in floru negru timpu de dóue septemani.

Pentru mórtea Maj. Sale Imperatului Alesandru II, Curtea princiara romana a luatu doliulu pentrn siése septemani, cu incepere dela 2 Martiu curentu. Orórea, ce a inspiratu acést'a crima, cá si doliulu si intristarea ce a produsu la noi, sunt egalu impartasite de Suveranii nostri si de natiunea intréga — scrie „Press'a". Pentru suveranii nostri ele sunt inca cu atàtu mai mari, din caus'a rudeniei de sange, care esista intre famili'a imperiala rusa si famili'a nóstra domnitória. Se crede, cà inmormentarea ilustrului Imperatu va avé locu la Petersburg catra 26 ale curentei. Aflamu, cà Mari'a S'a Regala va tramite o delegatiune speciala, spre a asistá la inmormentare, compusa de unu generalu si unu oficeru superioru, si din duoi soldati, cari toti au luatu parte la resbelulu din urma si sunt decorati cu ordinulu St. George.

Asasinarea imperatului Alesandru a produsu celu mai adêncu resentimentu in tóte partîle lumii, pêna unde au pututu strabate scirile despre acestu prea tragicu evenimentu: Intrég'a press'a européna relevéza meritele imperatului mortu in cuvintele cele mai simpatice si judeca scàderile guvernarii sale cu cea mai mare crutiare.

Chiaru si celu mai radicalu diaru anglesu „Pall Mall Gazette" merge pêna la a glorifica pe Tiarulu, cá pe celu mai mare si mai nobilu monarchu alu Europei si a-'lu compará cu Henricu IV. O esceptiune facu numai intransigentii francesi. Ei nu 'si ascundu bucuri'a, ce semtu, pentru c'a reusitu acestu atentatu. Press'a loru este plina de articuli, cari glorifica regicidiulu. D. Rochefort proclama diu'a de „13 Marte" de „o data nemuritória" pentru Russi'a si se bucura, pentru cà in fine perseveranti'a revolutionariloru russesci a fostu incoronata de succesu. (! ?) Intransigentii francesi cu acést'a nu facu altceva, de catu 'si continua rolulu tristu, ce si l'au alesu dela 1871. Se vorbesce, cà guvernulu francesu va face procesu de pressa la tóte diarele, care au glorificatu asassinatulu Tiarului Alesandru. Intre cei d'antai va fi de siguru d-lu Rochefort.

Press'a germana esprima speranti'a, cà noulu Tiaru nu se va lasá se fia condusu din caus'a infricosiatei crime la mesuri reactionarii si cà nici celelalte guverne ale Europei nu voru trage conclusiuni vatematória din atentatulu dela Petersburg.

In privinti'a directiunii politice, ce-o va luá guvernulu noului Tiaru Alesandru III, pên'acum nu se póte dîce nimicu. Demnu de insemnatu inse este, cà doue diare din Petersburg indigitéza deja unu viitoriu, dela care astépta imbunatatirea actualei stari a lucruriloru. Unulu anume „Molwa" indrasnesce a vorbi despre „arborele libertatii, care, dupa cum speréza elu, va produce sub ingrijitórele mani ale lui Alesandru III fructele cele mai imbelsiugate. De siguru, cà acestu diaru face alusiune la convocarea unei adunari de deputati din tóte guvernamentele pentru a-se sfatui asupr'a situatiunii. — Se scrie, cà convocarea unei asemenea adunari se decisese inca sub Alesandru II, dér din motive necunoscute s'a amenatu sanctiunea imperatésca a acestei mesuri. Diarulu „Ruskija Wjdomosti", cu doue dîle inainte de atentatu vorbindu de petitiunea, in care nobilimea guvernamentului Petersburg cerea dela imperatulu se puna capetu deportatiunei administrative,

aperà dreptulu deportatiunei cá pe unu atributu alu puterei nu numai la functionari, ci si la o intréga institutiune, se presentéza ca o marginire a puterii supreme spre pagub'a supusiloru si sta in contradîcere cu istori'a russésca. Acést'a aparitiune nu este normale si sgudue din fundamentu principiile statului nostru.“

In privinti'a autoriloru atentatului se anuncia din Petersburg, cà in prediu'a atentatului politi'a a pusu man'a pe unulu din cei mai periculosi criminalisti politici, pe care 'lu càutá de multu si care astadi este consideratu cá adeveratulu urditoriu alu atentatului. Acest'a declara in integatoriulu ce-i s'a facutu, cà acum nu-i mai pasa nimica, potu se-'lu spendiure, deórace tóte mesurile sale pentru reusit'a atentatului sunt astfeliu luate, incàtu o noua scapare a Tiarului este cu totulu impossibila.

Cutezanti'a Nihilistiloru este fara margini si organisatiunea loru este teribila. O telegrama de alaltaeri 16 l. c. din Petersburg spune, cà acolo intr'o strada, pe unde avea se tréca imperatulu, s'a descoperitu o mina subterana, care se facuse dela o siatra, unde Nihilistii vindeau lapte si branza. Ei sàpara o gaura sub pamentu si pamentulu ilu duceau in butóiele góle, cu care aduceau laptele. De Dumineca nu s'a mai vediutu proprietariulu siatrei. de aceea politi'a a spartu usi'a si a datu de gaur'a subterana. Strad'a gradinei, unde se aflá acést'a mina, duce dela manegiu la palatu si déca imperatulu intorcêndu-se dela parada ar' fi trecutu pe strad'a acést'a, ceea ce era fórte usioru possibilu, elu ar' fi fost aruncatu in aeru prin min'a acést'a. Se vede dér', cà tóte mesurile erau astfeliu luate in càtu imperatulu in adeveru de astadata nu mai potea scapá. — S'a constatatu, cà bombele de metalu ale atentatoriloru au fost implute cu nitro-glicerina.

Tóte Redactiunile diareloru din Petersburg si multi particulari distinsi primira in 16 l. c. o proclamatiune cu dat'a de 13 Martiu, care este tiparita pe charthia buna in tipografi'a diarului „Narodnaia Volia“ si este de unu cinismu ne mai pomenitu. Ea se incepe cu cuvintele: „Alesandru II a cadiutu in urm'a unei sententie, ce s'a pronuntiatu in contra lui la 7 Septembre 1879. Dupa doi ani de grele jertfe si incordari in fine a reesitu oper'a liberarei . . . pe Alesandru III ilu admoniamu, cà nu cumva urmandu esemplului tatalui seu sè se faca unu tiranu.“ In fine comitetulu nihilistu se adreséza la toti soçii de principie cu rogarea, cá „se spriginésca si de aci incolo caus'a revolutiunei, la casu, déca si façia de actualulu imperatu ar' trebui sè se continuè lupt'a.“

Inmormentarea imperatului Alesandru II va avé locu la 27 Martiu st. n.

Cu ocasiunea primirei omagieloru din partea armatei imperatulu pronuncia urmatórea alocutiune: „Eu me urcu pe tronu in impregiurari triste. Eu voiu dedicá serviciile mele onórei Russiei si credu cà 'mi voiu castigá iubirea ei. Eu contezu pe aceea, cà trupele 'mi voru fi tocmai asia de credintióse mie si urmatoriului meu, precum au fostu de credintióse reposatului meu parinte.“ Ceremoni'a a fostu dupa cum se spune fórte miscatóre. Tóta lumea plangea. Dupa ce ministrulu de interne ceti manifestulu privitoriu la suirea pe tronu, pasì la primirea juramentului. Marele duce Wladimir, frate alu noului imperatu, a fostu numitu comandantu alu gardei si alu trupeloru divisiunei militare din Petersburg. — Acést'a functiune a avut'o noulu imperatu pêna la suirea s'a pe tronu.

Diarulu anglesu „Times“, rostindu-se asupra conferintiei, ce se tinù la Vien'a, intre delegatii Austro-Ungariei, Turciei, Bulgariei si Serbiei, pentru impreunarea liniiloru ferate a celei d'antai cu Saloniculu si Constantinopolea, prin liniile bulgare si serbe, — dice intre altele: „..... Germani'a privesce retieau'a drumuriloru de feru austriace cá unu ramu a'lu retielei sale proprii, pentru completareà careia are trebuintia de liniile marginasie de la Marea Egea si Bosforu. Politic'a germana in privirea drumuriloru de feru orientale nu este de càtu o parte si unu resultatu a'lu politicei germane generale façia de Austri'a. In cestiunea orientala Austri'a si Germani'a s'au purtatu totu-de-una, cá si candu ar' mai fi esistatu inca vechi'a confederatie germana. Natiunea germana séu conducêtorii ei au impinsu Vien'a spre resaritu. Acésta au facut'o in credintia, cà activarea influentiei austriace la Balcani, la Marea Neagra si la Marea Egoa e reclamata de interesele germane.“

Relativu la cestiunea turco-grecésca se scrie din Constantinopolu „Corr. Polit.,“ cà Pórt'a otomana pêna astadi n'a venitu inaintea ambasadoriloru cu nici o propunere precisa in ceea ce se atinge de cestiunea fruntariiloru grecesci. Acésta tactica de traganara, care place atàtu de multu ómeniloru de statu din Stambulu, a facutu pe d-lu de Hatzfeld se dè unu feliu de ultimatu lui Assym-pasi'a, in care cere, cá Pórt'a otomana se comunice ambassadoriloru puteriloru europene propunerile sale referitóre la fruntariile grecesci celu multu pêna la 17 Martiu. Pórt'a a si satisfacutu acestei cereri, deórace in siedinti'a tienuta in 15 Martiu a comunicatu ambassadoriloru propunerile cerute. Dupa càte s'au pututu afla in privinti'a acestoru propuneri, ele nu sunt de locu de natura se impace pe representantii puteriloru, cari au subscrisu tractatulu dela Berlinu. Acestia au si notificatu Portii otomane, cà nu sunt multiumiti cu propunerile comunicate. Din pertractarile din Stambul este cunoscutu atàtu, cà representantii Turciei au relevatu impregiurarea, cà districtele din Tessalia, ce le ofere Turci'a, representéza unu venitu anualu de 350,000 de lire turcesci, pre candu Ianin'a representa numai 22,000 si Preves'a, pe care se radima Greci'a, aduce numai 15,000 de lire. De aci ambassadorii dedusera, cà Pórt'a este in adeveru decisa se cedeze Tessali'a, Epirulu inse la nici unu casu. Acordulu in privinti'a cederei Larissei era aprópe gata, candu consiliarii religiosi ai Sultanului aflara, cà in Larissa zacu mormintele mai multoru Sieici, cari si-au castigatu merite fórte mari pentru Islam si cà religiunea nu permite instrainarea acestoru morminte. De altcum se crede, cà Sultanulu nu voiesce se cedeze nimic'a din Epiru numai, pentru cà voiesce se crutiè pe Albanesi.

Din tóte acestea se vede, cà guvernulu turcescu voiesce numai se tragauésca lucrurile, inventandu pe fiacare dî cate o subtilitate orientala. Déca acést'a va mai merge astfeliu inca multa vreme, apoi resboiulu trebuie consideratu cá aprópe siguru. „National-Zeitung“ aduce in adeveru din Londr'a urmatóri'a scire surprindietoria: „Dupace cestiunea de certe intre Turci'a si Greci'a este decisa de puterile cele mai de aprope interesate in sensulu resboiului, pertractarile diplomatice numai au de càtu scopulu se imple timpulu pêna la inceperea campaniei. Initiativ'a la declararea resboiului este reservata Greciei. Temperatur'a la granitiele grecesci din rece s'a schimbatu in calda si cetele de voluntari greci potu intrá càtu de curendu in campania; in Aten'a inse nu sunt lucrurile gat'a pèna la acestu punctu ci mai trebuescu pregatiri importante in ceea ce privesce completarea armamentului. Au remasu cu deosebire indereptu pregatirile maritime. In Aten'a se mai astépta inca sosirea de torpedi si torpile si altu materialu maritimu de resboiu din Angli'a. In ceea ce privesce pe Turci'a, se póte dîce, cà pregatirile sale in decursulu septemaniloru din urma au facutu progresse fórte insemnate si sunt aprópe incheiate.“

Interesantu este, cà in Berlin tóta vina pentru nereusit'a pertractariloru din Constantinopolu se atribue Françiei. Diariulu „Kreuz-Zeitung“ sustiene, cà diplomatii francesi in Aten'a paru a asculta mai puçinu de unu guvernu oficialu decàtu de unulu „ocultu.“ Diariulu germanu de siguru cu acést'a asertiune nu voiesce nimicu altuceva, de càtu a dá in trécatu unu ghiont d-lui Gambetta.

Primatele Romaniei despre postu si pocâintia.

Carte Pastorala

a I. P. S. S. Mitropolitulu Primatu càtra clerulu si poporulu romanu.

(Fine.)

Ceea-ce am disu, iubitiloru, asupra postului, raportati si asupra pocàintiei, la care suntemu chiamati mai cu séma in aceste sante dile in cari intramu. Marturisirea pacateloru si cainti'a nu numai privata, ci si publica, sunt lucrulu celu mai naturalu alu omului, care n'a perdutu consciinti'a. Acestea sunt singurulu mijlocu de reparatiune in fati'a societatiei jignite, prin pecatele nóstre.

Unu lucru numai trebue se scimu positivu, cà marturisirea si càinti'a, fara reparatiunea daunei causate prin pecatu, nu potu constitui adeverata pocaiutia. Se mai scimu inca, cà dupa pocaintia suntemu datori o luá o solemna hotarire de a nu mai pecatui, de a nu mai lovi pe aprópele si societatea prin nedrépt'a nóstra purtare.

Mai am o datorie, iubitiloru, de a ve desfasiura insasi sant'a Evangelie, cá se vedeti din insesi cuvintele Mantuitorului, cà este unu pecatu care nu se érta nici in véculu acest'a nici in celu viitoru: acést'a este hul'a séu dispretiulu in contra santului Duhu, si de care sunt atinsi, in timpulu de fatia, o multime de crestini. Dupa esplicarea tuturoru santiloru parinti sub numirea de hula in contra santului Duhu, se intielege: disperatia, indaratnicia si dispretiulu catra biserica si asiediamintele ei; si e vederatu cà aceste pecate nu se earta, pentru cà disperatulu, inderetniculu si dispretiuitorulu, nici nu ceru ertare nu cauta mantuirea; si celu ce nu cere, nu capeta, si celu ce nu cauta, nu afla.

Apoi, càti crestini nu moru in disperatia! Si vai, nu le trebuiá de càtu dóue, trei cuvinte, cá si talharului rastignitu de-a drépta Mantuitorului, si numai de càtu ar' fi fost partasi fericirei Raiului!

Càti crestini sunt inderatnici! Nu voescu a se apropiá de biserica, nu voescu a imbracisiá calea mantuirei, pentru cuvinte zadarnice si pline de inganfare!

Mai mare inca este numerulu dispretiuitoriloru! Din cari unii se pare, cà au incinsu o lupta dusmana cu biseric'a si contra institutiuniloru sale. Suntemu, din nenorocire, martori oculari si mai de tóta diu'a, a unei dusmanii necalificabile intre poporu si cleru, intre turma si pastoru, si acest'a este celu mai mare pecatu, ce póte fi. Preotulu, dupa spiritulu santei Evangelii si dupa rostirea santeloru canóne, este mirele bisericei, pe numele careia s'a chirotonitu, elu a contractatu cu ea o legatura pe tóta viati'a; si precum in casatoria, divortiulu nu este permisu de catu in casuri fórte grave, asia si despartirea preotului de biseric'a s'a, nu se póte face de càtu pentru cele mai grave abateri si in urm'a unei hotarari sinodale séu celu puçinu a episcopului cu consistorulu seu. La noi inse, din nenorocire, poporulu s'a deprinsu a privi pe preotu cá unu simplu functionaru, si a'i cere indepartarea, pentru cea mai mica nemultiumire ce ar' avé contra lui; ba de multe ori tortureza pe preotu anume, prin refusarea mijloceloru de sub-sistentia, 'lu punu in trist'a positiune de a fi peritoru de fóme, si 'lu silescu astfelu, a'si cere singuru permutarea. Durere mare! Sunt si casuri, candu pastorulu se gasesce in cea mai complecta armonia cu fii sei spirituali, si unu singuru omu, unu proprietaru séu unu arendasiu influinte, din causa unei personalitati ce are contra preotului, lucréza prin mijlóce impunatóre, si desbina séu chiaru strica biseric'a lui Dumnedieu. Dér' trebue se scie unu asemenea „cà totu celu ce strica biseric'a lui Dumnedieu, va fi sfàràmatu si elu insusi de Dumnedieu!“

Trebue se o martnrisimu cu durere, cà sunt si preoti, si inca multi, cari nu 'si intielegu missiunea loru, cari parasescu interesele morale si sufletesci ale poporeniloru loru, si se ocupa de interese lumesci; cari nu'si dau silintia a intórce, prin rabdare si bunatate, la staululu Domnului, pe oile cele ratacite incredintiate pastoriei loru, cari nu sciu séu nu'si dau silintia a se face tuturoru tóte, cá pre toti se'i dobêndésca. Si vai pastoriloru lenesi séu indiferenti! Vai celoru dedati la materialitate! Vai celoru ce scandaliséza in ori-ce modu pe oile loru cuventatóre! Sangele, sufletele tuturoru, din man'a loru le va cere dreptulu judecatoru!

Dér' ori-càtu de degradatu ar' fi unu preotu, pastoritii sei nu potu avé dreptulu de a'lu persecutá: ei potu numai se denuntia réu'a s'a purtare autoritatiloru in dreptu, si numai bisericei 'i este permisu a'lu judeca si permutá séu depune.

Eata iubitiloru mei frati si fii in Domnulu, materia de gandire seriósa ce eram datoru a propune dragostei vóstre, cu ocasiunea intrarei in santulu si marele postu. Cei ce au urechi de auditu, se auda. Cei mai tari sunt datori se invetie, se intieleptiésca pe cei mai slabi; si nimeni se nu se rusineze a marturisi pe Domnulu si Mantuitorulu nostru, si puterea de viatia facetórei sale Cruci, inaintea ómeniloru, pentru cá toti sè se mantuiésca si se vina la cunoscinti'a adevarului. Veniti càtra mine toti cei osteniti si insarcinati, ne dice Mantuitorulu, si eu ve voi odihni pre voi. Veniti iubitiloru, ve dicemu si Noi, visitati santele biserici, cu deosebire in aceste sante si mantuitóre dile si veti avé ocasiune a ve initiá si confirmá in multe din adeverurile mantuirei: Am disposatu a se tiené predici prin tóte bisericele cele mai principale ale capitalei, precum si in totu cuprinsulu eparchiei Nóstre; dér' si pentru incuragiarea parintiloru predicatori, este fórte necesaru cá chrestinii de tóte treptele si conditiunile, se asiste prin biserici, in numerulu celu mai mare posibilu.

Noi fratiloru episcopi, suntemu datori la orice ocasiune se sfatuimu pe cucernicii preoti a predicá cuventulu Domnului si a'si indeplini cu consciintia datoriile missiunei loru;

si mai alesu a se sili se fia in pace cu toti enoriasii séu poporanii loru. Suntemu detori asemenea se intervenimu pe langa cei mari si influenti si se'i rugamu a fi mai indulgenti asupra gresieleloru in cari potu cădé si unii preoti, cá ómeni si ei sunt supusi caderei, mai alesu cà in starea, in care se gasescu astadi, sunt destulu de parasiti si nenorociti! Suntemu detori, in fine, se influentiamu pe tóte càile legale si cuviinciόse, cá sè scapamu odata clerulu laicu din starea de cersietorie, in care se afla, si se 'lu punemu in stare de a se incuragea, a capata consciintia de sine, si a'si face datori'a dupa cum se cuvine spre glori'a lui Dumnedieu, spre lauda bisericei, si spre fericirea scumpei nóstre Patrii.

Faca milostivulu si induratulu Dumnedieu; cá acestu santu postu mare, in care intramu, se fia celu mai manosu in gandiri, dorinti si fapte bune crestinesti; in acte de adeverata pocaintia si de caritate in privinti'a aprópelui, si in decisiuni mantuitóre si patriotice.

Darulu Domnului Nostru Isusu Christosu si dragostea lui Dumnedieu Tatalu si comunicarea Santului Duhu se fia cu voi cu toti, amin.

† CALINICU, Primatulu Romaniei.

Dintre Tĕrnave 17 Martiu 1881.

Conferinti'a generala a alegĕtoriloru din Transilvani'a s'a conchiamatu, si diu'a de 12 Maiu a. c. s'a ficsatu pentru tienerea ei. Cluburi electorale s'au infiintiatu in diverse parti ale tierei, inse de aci nu urméza, cà sè se fia infiintiatu in tóte cercurile de alegere, cu tóte cà „Gazet'a“ in Nro. 23 a. c., in articlu de fondu presupune, cà s'au infiintiatu deja pretutindeni atari cluburi séu comitete electorali, nu! ci déca d-vóstra presupuneti asia ceva ve insielati*), pentru cà indiferentismulu si egoismulu e cu multu mai mare decàtu a-ti crede, afara de aceea in unele locuri poporulu e lasatu pe man'a unoru ómeni, cari, precum vedu in cercurile din com. Tĕrnavei mici, nici cà se gandescu la formarea unui comitetu electoralu, in care sè se consulteze asupra alegerei celoru doi barbati, cari se represente si pe alegĕtorii romani din comitatu la mentionat'a conferintia, cá se iè positiune façia de viitórele alegeri dietali, cá nu cumva- tieranii nostri, remanendu fara nici-o conducere, se retacésca intr'o parte séu alta si cá in D-Sz.-Márton se 'si dé votulu earasi unui Tisza Lajos séu la altii de calapodulu lui.

De vreo 15 ani sunt in curentu cu intemplarile dilei, dér' o neinteresare si unu indiferentismu asia de crasu cá intre Romanii din acestu comitatu, credu, cà abia mai póte esiste undeva. Cutezu dér a 'mi redicá debil'a voce, rogandu pe toti aceia, caror'a le zace la anima fericirea si bunastarea poporului, cá sè se grabésca a se intruni si asi alege barbati, cari se fia apti, se ne represente, la conferintia, „barbati de unu caracteru firmu si de o atitudine sincera romanésca.“ Se ne aducemu amiute de sacrele principii proclamate pe câmpul'u libertatii in 3/15 Maiu 1848! Se ne stè inaintea ochiloru apostolatulu mariloru idei de libertate si solidaritate nationala! Labóre, abnegatiune si sacrificiu se cere dela noi in impregiurarile actuali, càci altufeliu „non itur ad astra.“

Tĕrnaveanulu.

Concertulu din Clusiu arangeatu la 24 Febr. a. c. de societatea academica „Iuli'a“, in favórea fondului seu, a intrunitu tóte conditiunile unei petreceri romane voióse, alĕse si bine cercetate. Vicecomitele, d. cons. gub. pens. Bohatielu, d. deputatu diet. Georgiu Popu, d. profesore de univ. Dr. Silasi, numerosi advocati, judi dela tribunalu si judecatorii, statulu preotiescu, amploiati si negutiatori, teneretu universitariu, d'impreuna cu p. o. coru alu oficiariloru c. r., in frunte cu generalulu Demmel, erá acelu publicu. Cá niciodata pàna acuma óspeti din Turd'a si giurulu Clusiului, càtu si din pàrti mai departate, cá Selagiu, (S. Cehu, Basesci), Cutu, Dev'a imfrumsetiara frumós'a cununa de publicu. Un'a inse s'a observatu, deosebitu de concertele aniloru trecuti, familie maghiare in numeru prea micu. Si cum nu, fói'a Kossuthiana din locu „Ellenzék“ nascocí cu-o di inaintea concertului neadeverulu, cà oficiarii r. ung. de honvedi n'aru fi invitati, cà Romanii demonstréza in contra loru sci. Desmintirea, ce s'a facutu ulteriorù, trebuiea se fia fara efectu. Destulu, cà familiele maghiare se retrasera.

*) Noi amu disu numai cà din modulu de procedere alu comitetului centralu din Sibiiu „trebue se deducemu“ cà esistu pretutindeni cluburi si comitete, càci la din contra cum s'ar' poté adresá la ele comitetulu din Sibiiu? !

Red.

La concertu s'a esecutatu: 1. „Angerulu de paza“, poesi'a de A. P., melodi'a de C. G. Porumbescu, o compositiune nóua si nepublicata a talentatului nostru compositoru, cantata de corulu vocale alu societatii; sub conducerea maiestrului dela teatru I. Iacobi. Publiculu a aplaudatu esecutarea precum si frumseti'a cantecului insusi. 2. „Penesiu Curcanulu“, de V. Alesandri, a fost declamatu cu multu succesu de Alecsandru Popu, med. I. 3. „Primulu potpourri, variatiuni de cantece romanesci“, de Caudella, produsu pe piano de dr'a Teresi'a Fröhlich cu-o desteritate artistica, ce a fost recunoscuta de publicu prin repetite aplause. 4. „Càtra poporulu romanu“, poesia de membrulu societatii, placutulu poetu teneru Petru Dulfu, doctorandu in filologia, declamata de Augustu A. Nicóra. D. declamantu a produsu prin vocea-i patetica si prin nemerit'a accentuare a sensului poesiei o viua emotiune in publicu. 5. „O paseri mandre“, poesi'a de R. P., tradusa de Petru Dulfu, melodi'a de F. Gumbert, cu acompaniare, cantata de dr'a Elen'a Popu, fiic'a d-lui deputatu Georgiu Popu. Vócea-i curata, placuta si modulata, a escitatu aplausele nesfĕrsite ale publicului. Aceea, cà a venitu din departare se concurga la concertu spre binele societatii „Juli'a“, servesce spre deosebita onóre fiicei romane din Selagiu, care e sufletulu tuturoru intreprinderiloru romane ale secsului frumosu din acele parti. 6. „Canteculu gintei latine“, de V. Alesandri, melodi'a de Caudella, arangiata pentru coru de maiestrulu I. Iacobi, esecutatu de corulu vocale. Finis coronat opus! Entusiasmulu ajunsese la culme. Imnulu latinitatii, ari'a poternica si frumósa a canteculni sublimu, a stimulatu semtiulu fia-caruı romanu. Totulu parea, cà misca la audiulu versului:

„Dér' e teribila 'n mània,
„Candu braçiulu ei liberatoriu
„Lovesce 'n crud'a tirania
„Si lupta pentr'alu ei onoru!“

Concertulu finindu-se se incepù joculu, la care luara parte aprópe 100 parechi. — In decursulu pausei fura intempinati in sala cu „mersulu lui Mihaiu Vitézulu“, 12 Romanasi, cá smeii, cari in frunte cu vĕtavulu loru, jucara „Calusierii“ si „Batut'a“. Figura de figura trebuiá mereu repetita, càci aplausele publicului nu mai incetau. Urmà o cina comuna, toasturi, in cari erá redicata insemnetatea societatii „Juli'a“, influinti'a ei romanisatória in Clusiu si asecurarea, cà publiculu romanu va sprigini in viitoriu mai multu acést'a societate din Clusiu, unde cresce o parte din inteleginti'a junimei cea mai brava din tiéra. La aceste respunse multiamindu bravulu si zelosulu presiedinte alu Societatii, advocatulu Dr. Aureliu Isacu!

Venitulu curatu alu concertului, trece preste 600 fl. — Colectele din provincia totu sosescu. Intre inaltele daruri e de a se inregistrá M. S. Regin'a cu 25 fl. si M. S. R. Carolu I cu 200 fr. — Onóre comitetului arangiatoriu! Prosperare societatii!

Catone.

Diverse.

(Consultari electorale.) Aflamu, cá Dumineca va avé locu in Brasiovu o consultare prealabila a alegĕtoriloru romani mai de frunte, cu scopu de a stabili o intielegere pentru convocarea unei adunari a tuturoru alegatoriloru romani din comitatulu Brasiovu.

(Esirea apeloru.) Scirile ce sosescu din Ungari'a cu privire la esundarea riuriloru sunt fórte nefavorabile. Dunarea a crescutu la o inaltime de siése metri, asia cà platoulu cheului de josu din Pest'a a fost inundatu. In Bud'a mai multe fabrici au incetatu cu lucrulu, locuitorii sunt siliti se parasésca casele mai josu situate. In Bekes-Gyula a fost o parte o orasiului inundata, multe case s'au surpatu. Asemenea sórte au avutu cele mai multe case in Körös-Tarcsa, care e cu totulu inecatu. — Se dice cà si riurile din Ardealu, cu osebire Ariesiulu s'ar' fi imflatu in modu fórte amenintiatoru.

(Epidemi'a de versatu.) In septeman'a dela 6—12 Martiu s'au bolnavitu 20 persóne si 1 a muritu. Prin urmare casuri de bóla au fost cu unulu, ear' casuri de mórte cu doue mai puçine cá in septeman'a premĕrgetória.

(Dela oficiulu Curtii.) Ni se comunica o ordonantia publicata de catra oficiulu supremu dela curtea ces. si reg., care, fiindu de-o importantia generala, o reproducemu in estenso: cum urméza: In timpulu din urma s'a intemplatu fórte desu, cà s'au tramisu producte literare si de arta directe la inalt'a curte, fara cá se fi intervenitu la tramitere séu se fi concessionatu tramiterea autoritatile respective. De órace procedur'a acést'a nu corespunde normeloru, ce esista in privinti'a acést'a, se facu atenti interesentii prin acést'a la normele respective, in sensulu càrora, spre a poté substerne producte literare séu de arta la inaltulu locu, inainte de tóte se recere licenti'a oficiului supremu dela curtea ces. si reg., care licentia se cere prin interventiunea autoritatiloru ordinare; in petitiunea acést'a trebue sè se descria objectulu, ce este a se substerne cu deamenuntulu, fara cá sè se alature inse la petitiune. Objectele, cari se voru substerne de aci inainte directe si fara concessiune, se voru respinge.“

(Processulu Pietraru.) Luni 21 l. c. se incepe inaintea Curtii cu jurati processulu atentatului dela 2 Decembre an. trecutu incercatu de Pietraru contra persónei d-lui ministru-presiedinte Bratianu.

(Sórtea preotiloru in Romani'a.) „Monit. ofi.“ publica o circulara, prin care ministrulu de interne atrage atentiunea prefectiloru asupra sórtei preotiloru, care trebuie definitivu ficsata si ii invita, se staruiésca pe lenga comitetele permanente, cá se prevéda in budgetele comuneloru, atàtu urbane càtu si rurale, lefile necessare personalului clericalu.

(Ceva caracteristicu despre noulu Tiaru.) Imperatulu Alesandru III este privitu in Russi'a cá unu soçiu si tata de familia de modelu si, de candu s'a casatoritu in 1866 cu princess'a danesa Dagmar, cu Tiarin'a actuala Mari'a Feodorovn'a, trece de unulu, care despretiuesce si persecuta fara mila ori-ce morala lacsa si usióra in vieati'a sociala si conjugala. Vieati'a familiara a fostului printiu mostenitoriu se dice a fi fost chiaru o vieatia de burgesu si fam'a in Russi'a istorisesce, cà cei patru copii ai fiiului imperatului au fost dedati nu numai la màncari fórte simple, ci càte odata si la haine si incaltiaminte bine petecite. Nu se cheltuia nimicu in casa, fara cá printiulu mostenitoriu se iè notitia si se esamineze modulu de intrebuintiare; se spune inse, cà nici unulu dintre marii duci russesci nu ar' fi impartitu ajutóre atàtu de multe, atàtu de bucurosu, cá printiulu mostenitoriu. Aceste insusiri de caracteru burgesu, au facutu póte sè se latiésca intre poporulu russescu pàrerea:

„Déca va deveni acest'a imperatu, atunci voru veni ómenii de omenia la rĕndu.“ Deslusirea ce a dat'o printiulu mostenitoriu imperatului Alesandru II, candu acest'a 'i imputá cà nu a fost invitatu o personalitate de positiune inalta, respundiendu-i: „Eu nu primescu in cas'a mea hoti!“, mergea in anulu trecutu in Petersburg din gura in gura si contribui multu de a face pe principe si mai placutu la poporu. Printiulu mostenitoru a si fost intre membrii de frunte ai casei imperatesci singurulu, care cu tóte atentatele continue, se potea cutezá de a se arata prin stradele capitalei totdéuna in trasura deschisa.

(Atentatele asupra imperatului Russiei Alesandru II.) Primulu atentatu asupra imperatului Alesandru I-a comisu Karakasoff in Petersburg la 15 Aprile 1866. Unu sateanu a saritu si a smàncitu arm'a din man'a asasinului, scapandu astufeliu viatia imperatului. Unu anu mai tardiu la 13 Iuniu Polonulu Berezowzki a puscatu asupra imperatului Alesandru la Paris, care venise pentru espositiune, si se aflá tocmai in trasura langa imperatulu Napoleon III pe drumulu càtra Bois de Boulogne, dér' glontiulu nu nimeri. De atunci pĕna la 14 Aprile 1879 n'a mai redicatu nimeni man'a asupra vietiei Tiarului. In acést'a di unu fostu dascalu anume Solovieff, a trasu intr'o diminétia in Petersburg trei focuri dintr'unu revolveru asupra imperatului, pe candu acest'a se preamblá; imperatulu remase nevulneratu. La 1 Decembre 1879 se comise unu nou atentatu asupra Tiarului, i-se pregĕtise alu arunca in aeru prin esplosiune d'impreuna cu intrégа s'a suita la intrarea trenului imperialu in Moscva unde dela o casa invecinata se subminase sinele drumului de feru. Imperatulu scapà neatinsu. Asemenea nu succesé nici atentatulu, care cu puçine luni mai tardiu l'au incercatu in palatulu de érna cu dinamitu.

(Eruptiune vulcanica.) De càteva dile unu enormu curentu de lava iese din cóstele craterului Vesuvului si curge in directiunea platoului inclinatu, pe care este stabilitu drumulu de

feru funicularu. O parte a acestui curentu a fostu abatuta de personalulu drumului de feru si curge càtra satele Torre si Anunciata. Vesuvulu este acoperitu de zapada si ofera unu spectacolu impunatoru.

(O zestre de 17 milióne lei.) „Farulu dela Odes'a“ anuntia, cà banchierulu de acolo, d. Moritz Effrusi s'a logoditu cu una din ficele vestitului Rotschild: frumós'a si tener'a logodnica aduce viitorului séu soçiu o mica zestre de 17,000,000 lei.

(Productiunea si consumatiunea chartiei) se redica astadi la o cifra formidabila, care merge crescêndu pe fia-care anu. Din o lucrare de curendu facuta resulta cà esista actualminte 2985 manufacturi, respandite pe suprafaçi'a globului, si cà acéste manufacturi producu anulalu 950 milióne chilograme chartia de tóte speciele. Aprópe jumetate din acésta chartia, adeca 475 milióne, este utilisata de imprimeria. Diarele singure intrebuintiéza mai multu de 300 milióne chilograme, ceea ce face càte 752,000 chilograme pe fia-care di. Guvernele consuma pentru serviciele administrative 100 milióne chilograme; scólele, 90 milióne; comerciulu, 120 milióne; industri'a, 90 milióne; literele si corespondentiele private, 50 milióne. Numerulu de barbati, femei si copii intrebuintiati la fabricatiunea chartiei trece peste 190,000. (Post'a.)

Insciintiare.

Conformu § 9 p. b. si d. din statutele reuniunei invetiatoriloru romani ort. res. din tiér'a Bàrsei are onóre subsemnatulu comitetu a aduce la cunoscinti'a membriloru reuniunei, cà adunarea generala ordinaria se va tiené in Satulungu, biseric'a vechia, la 15 si 16 Aprile a. c. cu urmatórea programa:

Siedinti'a I in 15 Aprile.

1. Precisu la 8 óre a. m. servitiulu divinu cu invocarea spiritului santu, la care voru luá parte toti membrii reuniunei presenti.
2. Deschiderea siedintieloru de càtra presiedinte.
3. Apelulu nominalu.
4. Raportulu comitetului despre activitatea s'a in decursulu anului espiratu.
5. Raportulu cassarului generalu alu reuniunei.
6. Alegerea comissiuniloru de revisuire a raporteloru si pentru inscrierea membriloru noi.
7. Disertatiunea intitulata: „Idealulu invetiatoriului romanu“.

Siedinti'a a II-a in 15 Aprile la 3 óre p. m.

Desbaterea proiectului celui nou de statute, presentatu de comitetu pêna la $5^1/_2$ ore, dupa aceea prelegere practica: „Introducere in gramatic'a limbei materne“.

Siedinti'a a III-a in 16 Aprile, la 8 óre a. m.

Raportulu comissiuniloru; alegerea noului comitetu; continuare in desbaterea proiectului de statute.

Siedinti'a a IV-a in 16 Aprile, la 3 óre p. m.

Continuare in desbaterea proiectului de statute; ficsarea materialului pentru adunarea generala procsima si a locului, unde sè se tiena.

Din siedinti'a comitetului reuniunei invetiatoriloru romani ort. res. din tiér'a Bàrsei, tînuta in Brasiovu la 20 Februariu 1881.

St. Iosifu. Pres. — I. Aronu. Secret.

Domnule Redactoru si iubite Nepóte!

Citindu in „Gazeta“, cà ai luatu asupra-ti frumós'a sarcina de a primi ofrande in folosulu scólei romanesci poporale din Marcosiu, te rogu se primesci si din parte-'mi pentru acestu scopu sum'a de 2 fl. v. a.

Brasiovu in 4/16 Martiu 1881.

Susan'a Andreiu Muresianu.

Adeverintia. Subscrisulu constatu prin acést'a cà am primitu in diu'a de adi dela d-lu Redactoru alu „Gazetei Transilvaniei“ sum'a de 23 fl. v. a, (doudieci si trei florini v. a.) incursi pentru ajutorarea seraciloru bolnavi de versatu la Redactiunea susu numitului diaru.

Brasiovu in 16 Martiu 1881.

Dr. I. Neagoe.

Convocare.

Alegatorii de natiunalitate romanésca din cêrculu electorale alu Huniadórei, indreptatiti la alegere de deputati dietali pentru diet'a Ungariei, suntu rogati a se infaçisia in persóna in diu'a de 30 Martiu 1881 st. n. 10 óre inainte de amédi in opidulu Huniadór'a, sal'a otelului „la Beraria“, unde se va tiené siedintia in cestiunea electorale, cu privire la venitoriulu periodu electorale. —

Huniadór'a in Martiu 1881.

Din increderea mai multoru alegatori.

Avramu Pecurariu. Michailu Bontescu. Ioanu Fodoru.

Cu *1 Aprile st. v. 1881* se incepe unu nou abonamentu la

„GAZET'A TRANSILVANIEI“

Rogamu pe on. Domni prenumeranti ai fóiei nóstre, a càrora abonamentu espira la finea lui Martiu a. c. a grabi cu reinoirea lui, cá espeditiunea fóiei se li se póte face regulatu.

Domnii noui abonanti sunt cu deosebire rogati a ne tramite adressele d-loru *esactu,* aratandu si *post'a cea mai aprópe* de loculu, unde locuiescu.

„Gazet'a Transilvaniei“ apare dela 1 Ianuariu 1881 de trei ori pe septemana.

Pretiulu abonamentului la „Gazet'a Transilvaniei“ este:

pentru Brasiovu: pe trei luni 2 fl., pe siése luni 4 fl., pe anu 8 fl.; — dusu in casa: pe trei luni 2 fl. 50 cr., pe siése luni 5 fl., pe anu 10 fl.

pentru Austro-Ungari'a cu post'a: pe trei luni 2 fl 50 cr., pe siése luni 5 fl., pe anu 10 fl.,

pentru Romani'a si alte tieri esterne: pe trei luni 7 franci, pe siése luni 14 franci, pe anu 28 franci.

Esemplare complete dela inceputului anului 1881 se mai afla.

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 18 Martiu st. n. 1881.

Rent'a de auru ungara	112.10	Imprumutulu cu premiu ung.	113.75
Imprumutulu cailoru ferate ungare	127 50	Losurile p. regularea Tisei si a Segedin.	107.90
Amortisarea datoriei cailoru ferate de ostu ung. (1-a emissiune)	84.30	Rent'a de harthia aust.	73.40
dto. (II-a emissiune)	101.75	„ de argintu „	75.—
dto. (III-a emissiune)	87.10	„ de auru „	91.50
Bonuri rurale ungare	96 25	Losurile din 1860	129.75
dto. cu cl. de sortare	95.25	Actiunile bancei austr.-ungare	810.—
Bonuri rurale Banat-Timis.	95.75	„ bancei de creditu ungare	261.—
dto. cu cl. de sortare	93.60	„ bancei de creditu austriace	258.—
Bonuri rurale transilvane	94 —	Argintulu	—.—
„ croato-slav.	97.—	Galbini imperatesci	5 54
Despagubirea p. dijm'a de vinu ung.	94.25	Napoleond'ori	9 30
		Marci 100 imp. germ.	57 30
		Londr'a.	117 65

Cursulu de Bucuresci

dela 5/17 Martiu 1881.

Valori	Scadenti'a Cupóneloru	Cumpera	Vinde
5% Rent'a Romana	1 Apr. 1. Ort.	81.—	82.—
6% Oblig. de Stat. convert. rurale	23 Apr. 23 Oct.	$91.^1/_2$	$92.^1/_2$
8% Oblig. domeniale 1871	1 Ian. 1 Iul.	$103.^1/_2$	$104.^1/_2$
6% Oblig. càiloru fer. rom.	1 Iuliu	—.—	—.—
7% Scrisuri funciare rurale	1 Iul. 1 Ian.	$101.^1/_4$	$102.^1/_2$
7% „ „ urbane	idem	$95.^1/_2$	$96.^1/_2$
8% Imprum. municipalu	idem	101.—	102.—
Oblig. casei de pensiune (lei 300, dobênda 10 lei)	1 Maiu 1 Nov.	200.—	207.—
Losuri municipale (20 lei)	cu premie	27.—	28.—
Act. Bancei Nationale rom.	1 Ian. 1 Iul.	555.—	560.—
Auru contra argintu		101.—	$101.^1/_4$
Auru contra bilete hipotec.		101 —	$101.^1/_4$
Auru contra bil. de Banca nat.		—.—	—.—
Florini Val. Austr.		2.15	2 16

Pretiurile cerealeloru

in piati'a Brasiovului din 18 Martiu 1881.

Hectolitre.	fl. cr.	Hectolitre.	fl. cr.
Granu: fruntea	8 20	Mazerea	7.—
Granu: midiulocu	7.80	Lintea	10 10
Granu: de diosu	6.60	Fasolea	4.10
Mestecatu	5.80	Sementia de inu	10 60
Secara: frumósa	5.60	„ de cânepa	5.60
Secara: de midiulocu	5.40	Cartofi	1.25
Ordiulu: frumosu	3.90	1 Chilo.	fl. cr.
Ordiulu: de midiulocu	3.50	Carne de vita	—.44
Ovesulu: frumosu	2.—	„ de rimatoriu	—.40
Ovesulu: de midiulocu	1.90	„ de berbece	—.—
Porumbulu	3.30	100 Chile.	fl. cr.
Meiu	5.50	Seù de vita prospetu	35 —
Hrisca	—.—	„ „ „ topitu	48.—

Editoru: Iacobu Muresianu.
Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.
Tipografi'a: Ioanu Gött si fiiu Henricu.